

Nedělní slovo

Neděle 15.10. 2017

28. neděle v mezidobí hl. svátků A

1.čtení Iz 25,61-10a *„Hospodin zástupů vystrojí všem národům na této hoře tučné hody...Sejme závoj, který halil všechny lidi... zničí smrt navždy, Pán Hospodin, setře slzy z každé tváře.“*

Která hora je myšlena? Snad skála víry, skála církve, skála Krista. Stojím pevně na této skále? Bůh na ní zbuduje své království lásky a radosti. A to pro všechny lidi, pro všechny národy. I pro ty, kteří jsou mi teď třeba nesympatičtí. Tam najdou všichni útěchu.

2.čtení Flp 4,12-14.19-20 *„... Dovedu žít v odříkání, a dovedu žít v hojnosti. Všechno mohu v tom, který mi dává sílu...“*

Přijmout nouzi a nedostatek – umím to, anebo sháním půjčku a další jiná řešení, jen abych se nemusel uskromňovat? Žít v hojnosti – a nepropadnout rozmařilému způsobu života – umím i to? Ne-li, je tu někdo, kdo mi může dát sílu k čemukoliv, přijmu-li ho.

Evangelium Mt 22,1-14 *„...Svatební hostina je sice připravena, ale pozvaní jí nebyli hodni.... Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré.
...Příteli jak jsi sem přišel bez svatebních šatů?...“*

Pán nás zve do svého království – jehož předobrazem může být společenství v církvi. Nemáme někdy i my výmluvy typu: dívám se na seriál, musím pracovat na zahrádce... Neumíme posoudit co je důležitější? A nezapomeňme, že své slabosti musíme zahalit do Krista. Do jeho odpouštějící lásky. Jinak šťastní nebudeme.

K zamyšlení:

Téma naprostého, krutého a násilného odmítnutí Boží nabídky je prvním motivem dnešního Ježíšova podobenství. Je to jedno z velkých tajemství, spojených s lidskou svobodou. Odmítnutí však neznamená, že by se Bůh se svým zvaním unavil, že by se dokonce urazil. K zavřeným dveřím lidského srdce přichází jeho další pozvání. Evangelium nám tak předkládá druhé téma, pro nás plné naděje: touhu Boha po společenství s námi, vyjádřenou společným stolováním na hostině. Tato Boží touha se nezastaví před ničím; z naší strany však má jedno omezení, čas života. Dokud žijeme, máme příležitost se rozhodnout k přijetí toho velkorysého Božího pozvání. Chybějícím svatebním šatem jednoho ze stolovníků nám evangelista Matouš připomíná, že mezi vírou a životem, slovy a skutky musí být soulad. Naše rozhodnutí pro společenství s Bohem totiž musí být celé, upřímné, opřené o život!

(Pastorační středisko Praha)

Víra není žádný výkon, nýbrž vzdání výkonu, úplné vyprázdnění pro Boha, abychom tak mohli být zcela naplněni jím. Víra je tedy konkrétní způsob existence Božího království v člověku.

(Walter Kasper: Uvedení do víry)

Společenství s Bohem, které se uskutečňuje v Kristu, je nám sice dáno - ale každé společenství lásky je darem, neboť předpokládá, že druhý se mi dává k lásce; je to též vždy svobodný dar (milost), protože nikdo není nucen mě milovat. Tento dar lásky není překážkou svobody, nýbrž projevem oné svobody, která se může projevit jenom v lásce. (42)

/Prožitek prázdnoty a nicoty může být i hledáním.../ Ovšem i tápání předpokládá pokorné vědomí určité slabosti a vlastní neschopnosti. - Jakýkoliv projev pokory je však neslučitelný s totalismem, jak ho hlásá Sartre. Boží království hláсанé Ježíšem je nabízeno všem: je snadno přijímáno těmi, kdo mají prosté a pokorné srdce; nemůže však proniknout do života těch, kteří si pyšně vyvolili titánskou samotu v prázdnotě a nicotě. (42-43)

(Vladimír Boublík: Setkání s Ježíšem, Křesťanská akademie, Řím 1970, 38-43)

Texty k rozjímání na každý den

PONDĚLÍ 16.10.

Řím 1,1-7 *Od něho jsme dostali milost i apoštolské poslání, abychom na oslavu jeho jména (přivedli) k ochotnému přijetí víry všechny národy.* Komentář: Jak dnes mohu já – povoláný Bohem – přispět k oslavě Kristova jména?

Lk 11,29-32 *Jako Jonáš byl znamením pro Ninivany, tak bude i Syn člověka znamením* Jak se i já mohu stát znamením Božím pro lidi ve svém okolí?

ÚTERÝ 17.10.

Řím 1,16-25 *Ačkoli Boha poznali, přece ho jako Boha nectili a neprojevovali mu vděčnost.* Odmítnutí pravého Boha má za následek tvorbu ztročujících bůžků i dnes. Nám však chybí odvaha pojmenovat „bláznovstvím“ mnohé z toho, mezi čím musíme žít...

Lk 11,37-41 *vy farizeové, vnějšek číše a talíře očišťujete, ale vaše nitro je plné loupeže a špatnosti*

STŘEDA 18.10. svátek sv. Lukáše

2 Tim 4,9-17b *Pán stál při mně a dal mi sílu, abych plně hlásal evangelium*

Jediný Lukáš, „milý lékař“, je v těžké chvíli s Pavlem. Ať je nám vzorem ve stálosti a spolupráci v Církvi. Jeho evangelium vděčíme mj. za vyobrazení Mariiny osobnosti a za zprávy o Ježíšově dětství.

Lk 10,1-9 *dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň.*

ČTVRTEK 19.10.

Řím 3,21-30a *člověk je ospravedlňován skrze víru, beze skutků předepsaných Zákonem (Mojžíšovým).* Nemohu se vychloubat, jsme na tom všichni stejně Jedině víra v Krista – smírnou obět', víra žitá, odrážející se v celém životě, mi otevírá cestu k Bohu.

Lk 11,47-54 *Odstranili jste klíč k poznání. Sami jste (k němu) nedošli, a těm, kdo k němu chtěli dojít, jste v tom bránili.*“

PÁTEK 20.10.

Řím 4,1-8 *Abrahám Bohu uvěřil, a bylo mu to uznáno za spravedlnost.*

Ne naše zásluhy, ale víra v Jeho dobrotu a vědomí naší závislosti na Bohu je to, co právě Jemu dělá radost. Mé skutky zbožnosti i modlitby ať jsou prochnuté tímto vědomím!

Lk 12,1-7 *Bojte se toho, který když usmrtí, má moc uvrhnout do pekla.*

SOBOTA 21.10.

Řím 4,13.16-18 *Ačkoli už nebylo naděje, on přece doufal a uvěřil,*

Lk 12,8-12 *Ke každému, kdo se ke mně přizná před lidmi, i Syn člověka se přizná před Božími anděly. Kdo však mě před lidmi zapře, bude zapřen před Božími anděly.*

Abrahám, otec víry, který se odhodlal dát Bohu to nejvzácnější, kéž je i mým průvodcem v situacích, kdy nemohu pochopit Boží vůli Tak budu i já Abrahámovým „dítětem“.

1. ČTENÍ Iz 45,1,4-6

Toto praví Hospodin svému pomazanému Kýrovi, kterého jsem vzal za pravou ruku, abych mu podmanil národy, abych odpásal bedra králů, abych před ním otevřel vrata, aby žádná brána nezůstala uzavřena:

“Pro svého služebníka Jakuba, pro Izraele, svého vyvoleného, zavolal jsem tě jménem, poctil jsem tě, i když jsi mě neznal. Já jsem Hospodin, jiný není, není Bůh mimo mne. Přepášu tě, i když mě neznáš, aby se poznalo od východu slunce i od západu, že mimo mne jiný není. Já jsem Hospodin, a nikdo jiný (není Bohem).”

2. ČTENÍ 1 Sol 1,1-5b

Pavel, Silván a Timotej soluňské církevní obci, která je ve spojení s Bohem Otcem a s Pánem Ježíšem Kristem. Milost vám a pokoj!
Stále děkujeme Bohu za vás za všechny, když si vás připomínáme ve svých modlitbách. Před naším Bohem a Otcem vzpomínáme bez přestání, jak je vaše víra účinná, láska obětavá a naděje v našeho Pána Ježíše vytrvalá. Víme o vašem vyvolení, bratři Bohem milovaní. Když jsme vám přinesli evangelium, nebyla to jen pouhá slova, naopak: bylo to provázeno projevy moci, činností Ducha svatého a hlubokým přesvědčením.

EVANGELIUM Mt 22,15-21

Farizeové odešli od Ježíše a uradili se, jak by ho chytili za slovo. Poslali k němu své učedníky zároveň s herodovci, aby mu řekli: “Mistře, víme, že jsi pravdomluvný, a že učíš cestě k Bohu podle pravdy. Nedbáš lidských ohledů, nehledíš totiž na to, čím kdo je. Pověz nám tedy: Co myslíš, je dovoleno platit daň císaři, nebo ne?”

Ježíš prohlédl jejich zlý úmysl a odpověděl: “Co mě pokoušíte, pokrytci? Ukažte mi peníz, kterým se platí daň!” Podali mu denár.

Zeptal se jich: “Čí je to obraz a nápis?”

Odpověděli: “Císařův.”

Tu jim řekl: “Dávejte tedy, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu.